Dosarul nr. 5r-7905/2022
4-22177914-12-5r-06122022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 iulie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecător Olga Bejenari
Grefier Melisa Gaidanov
Cu participarea:
Apărătorului în interesele petiționarului Veronica Pascal
În lipsa:
Petiționarului Vasile Pascal
Agentului constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP Eugeniu Rotundu
Victimei Cristian Mîrza
(în privința cărora s-au întreprins măsuri necesare şi de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația înaintată de avocatul Pascal Veronica în interesele petiționarului **Pascal Vasile *****, data nașterii *****, IDNP *****, domiciliat în *****,** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 795259 din 12.11.2022, adoptat de către agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Rotundu Eugeniu, în baza art.242 alin.2 Cod Contravențional-

c o n s t a t ă:

La 12.11.2022, ora 19:00 min., agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Rotundu Eugeniu a emis deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI05 795259, prin care

Pascal Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional şi a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 24 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1200 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, pe faptul că la 12.11.2022, ora 13:20 min., în localitatea Condrița- Marcoci, conducând mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, în timp ce se deplasa schimbând direcția de mers nu s-a asigurat în manevră și nu a manifestat dexteritate în conducere, ca rezultat a accidentat automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, condus de cet. Mîrza Cristian.

La 28.11.2022, cu nr. de intrare „12017”, avocatul Pascal Veronica în interesele petiționarului Pascal Vasile a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În motivarea contestației a indicat că, la 12.11.2022, în privința lui Pascal Vasile a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, care a fost emis cu aplicarea eronată a normelor de drept material şi procedural, din următoarele considerente. Agentul constatator a invocat faptul şi a stipulat în procesul-verbal de contravenție că Pascal Vasile a comis contravenția la 12.11.2022, în jurul orei 13:20, recurentul se deplasa la volanul autoturismului personal pe drumul Chişinău-Malcoci. Lățimea drumului este de circa 7.50 m. În regiunea s. Condrița, unde se afla la momentul impactului drumul este de țară, nu este asfaltat, lipsesc marcajele rutiere. Deplasarea a avut loc cu respectarea regulilor de circulație rutieră. Viteza maxima cu care se deplasa nu depăşea 40 km/ora. Lovitura a fost din spate, ceea ce denota faptul că conducătorul autovehiculului de marca „*****” ce se deplasa în spatele recurentului nu s-a asigurat ca autovehiculul de marca „*****” cu numărul de înmatriculare „*****” şi-a încetinit viteza, în legătura cu băltoaca de apa din față. Conform prevederilor art. 45 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, fapt care a fost realizat. Recurentul nu a iniţiat preselecția benzii, rămânând pe aceeaşi banda.

Mai menționează că conform schemei accidentului se atestă urme de frână ale autovehicolului de marca *****, ceea ce repetat demonstrează vinovăţia ultimului. Mai mult, autovehiculul condus de recurent dispune de indicator de avertizare „Atenție, la volan persoana cu dezabilități”. Repetat se atestă lipsa de reacție și precauție a conducătorului *****ului, fapt care a și rezultat ciocnirea.

Având în vedere cele menționate, solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 12.11.2022 ca fiind ilegal, cu încetarea cauzei din lipsa faptei contravenționale în acţiunile recurentului.

În şedinţă de judecată, *petiţionarul Pascal Vasile* care a fost legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat

instanței cauzele neprezentării, astfel potrivit art. 455 alin. (3) din Codul contravențional a fost dispusă examinarea contestației în lipsa acestuia.

Apărătorul Pascal Veronica în interesele petiționarului Pascal Vasile, în ședință de judecată a pledat pentru admiterea integrală a contestației, argumentând prin faptul că în acțiunile clientului său lipsește fapta contravenției.

Agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Rotundu Eugeniu, în ședință de judecată fiind legal citat nu s-a prezentat, prin urmare potrivit art. 455 alin. (2) din Codul contravențional a fost dispusă examinarea în lipsa acestuia.

Victima Mîrza Cristian în ședința de judecată nu s-a prezentat, în pofida notificării sale despre data şedinţe de judecată, prin expediarea citației scrise la adresa de domiciliu cunoscute instanței. Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a victimei și prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa lui Mîrza Cristian, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, instanța de judecată reține că s-au luat toate măsurile necesare pentru a respecta procedura de citare legală a petiționarului, făptuitorului și a victimei, care în pofida înştiinţării legale, a refuzat tacit să se prezinte în şedinţă de judecată, pentru a-şi susţine argumentele, concomitent având posibilitatea de a se interesa de cauza contravenţională pendinte, inclusiv prin accesarea agendei şedinţelor de judecată fixate pe portalul oficial al instanţei www.jc.instante.justice.md.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar aceștia au opinat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoaşterii şi înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Analizând contestația, materialele relevante ale cauzei și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin decizia de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI05 795259 din 12.11.2022, petiționarul Pascal Vasile a fost sancționat contravențional, reținându-se săvârșirea de către acesta a contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, pe faptul că la 12.11.2022, ora 13:20 min., în localitatea Condrița- Marcoci, conducând mijlocului de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, în timp ce se deplasa schimbând direcția de mers nu s-a asigurat în manevră și nu a manifestat dexteritate în conducere, ca rezultat a accidentat automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, condus de cet. Mîrza Cristian, cauzându-i prejudiciu lui Mîrza Cristian, ignorând așadar prevederile pct. 37 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009.

Instanţa notează că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în prezența făptuitorului Pascal Vasile, iar contestația împotriva procesului- verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 795259 din 12.11.2022, a fost depusă la 28.11.2022, fiind înregistrată în secretariatul autorităţii constatatoare cu nr. de intrare „12017”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că, în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de

colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Subsecevent, cu referire la probe, art. 425 alin. (6) lit. c) din Codul contravenţional, consacră că nu pot fi admise ca probe informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, conform art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228 – 243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Aşadar, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 795259 din 12.11.2022.

Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalităţii și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt

impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului/petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin notarea agentului constatator în toate rubricile necesare din procesul-verbal și confirmat prin semnătură persoanei vizate în ultima rubrică.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, pe care le-a formulat doar ulterior cu înaintarea contestaţiei.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, iar în şedinţă de judecată a fost asistat de un apărător ales şi astfel instanţa nu atestă semne ale încălcării dreptului la apărare, mai ales în condiţiile în care, drepturile şi obligaţiile persoanei sunt expres afişate pe partea *verso* a actului contestat și nu se reține nici un demers expres privind constatarea unor circumstanțe care ar afecta esențial drepturile sale.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art. 445 din acelaşi cod, ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța reține că petiționarul a invocat lipsa faptei contravenţiei imputate acestuia, prin poziţia apărătorului care a invocat anume un comportament ilegal al victimei în acest caz, iar în acest mod instanţa apreciază poziţia petiţionarului ca o formă de nerecunoaştere a comiterii contravenţiei.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, iar solicitările lui Pascal Vasile sunt astfel argumentate prin lege.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui

mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În continuare, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probe: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 795259 din 12.11.2022*, conform căruia agentul constatator a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* cât şi faptul comiterii acesteia nemijlocit de către petiţionar; - *procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 12.11.2022*, cu anexă foto și schița accidentuluiu rutier, prin care s-a descris locul faptei, poziția vehiculelor pe carosabil, dimensiunile drumului și axa de mijloc a acestuia, urmele deplasării; - *act de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat şi verificat metrologic din 12.11.2022*, prin care în aerul expirat de făptuitorul Pascal Vasile și de victima Mîrza Cristian nu a fost constatată o concentranție de alcool; - *procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional din 12.11.2022*, prin care Pascal Vasile nu a recunoscut vina; - *procesul-verbal de audiere a victimei Mîrza Cristian din 12.11.2022,* prin care Mîrza Cristian și-a exprimat poziția sa referitor la circumstanțele comiterii accidentului; - *raport din 12.11.2022*, prin care agentul constatator aduce la cunoștință despre circumstanțele comiterii contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang*

împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

În continuare, instanța remarcă că petiționarul Pascal Vasile a fost sancționat în temeiul art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul comiterii acesteia și în prezent constituie contravenție, *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri.*

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 795259 din 12.11.2022, face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârşirii nemijlocite a contravenţiei, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional și anume prin procesul verbal cu privire la contravenţie, însoțit de explicaţiile victimei și ale făptuitorului inclusiv, ultimul care *de facto* nu a infirmat existența faptei accidentului rutier, ci

doar şi-a motivat poziția sa prin atribuirea calității de persoană vinovată anume victimei, fără să ofere o versiune credibilă, contrară de altfel celor apreciate corect de agentul constatator, urmând ca instanţa să aprecieze anume acest aspect în detaliu.

La fel, instanţa consideră că fapta contravenţiei s-a argumentat îndeosebi prin procesul-verbal de cercetare a accidentului rutier, care a reflectat cele remarcate de agentul constatator conform convingerilor sale personale şi a confirmat constatările acestuia, fiind confirmate datele fixate de acesta și prin imaginile foto imprimate ulterior, relevându-se astfel cert locul comiterii contravenției, cât și a persoanelor implicate în accidentul rutier.

Mai mult ca atât, din însăşi declarațiile persoanelor implicate oferite agentului constatator, ambele vehicule se deplasau în aceiași direcție și făptuitorul într-adevăr nu s-a asigurat înainte de efectuarea manevrei și ca rezultat a accidentat automobilul de model ***** *****, ce denotă informaţia stabilită de agentul constatator, chiar dacă este infirmată de petiţionar, iar prin urmare, instanţa va aprecia în cumul probele administrate, care demonstrează cert comiterea faptei de către făptuitorul Pascal Vasile şi denotă credibilitate constatărilor personale ale agentului constatator cu privire la caz.

A contrario, anume în acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator corect a fost stabilită încălcarea pct. 37 pct. 1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, conform căruia pe lîngă cazurile menţionate, avertizorul de avarie trebuie pus în funcţiune: a) în cazul accidentului în traficul rutier; b) cînd vehiculul a fost oprit fortuit, constituind un obstacol pentru ceilalţi participanţi la trafic; c) în cazul îmbarcării şi debarcării copiilor din vehiculul semnalizat prin semnul distinctiv 5 (anexa nr. 6); d) cînd este necesară semnalizarea celorlalţi participanţi la trafic despre un pericol iminent.

Or potrivit declarațiilor victimei, făptuitorul nu s-a asigurat și i-a ieșit în față, astfel fiind lovit în partea stîngă spate (..). De altfel, în condițiile în care a virat făptuitorul Pascal Vasile, avea obligația de a se asigura înainte de efectuarea manevrei.

Mai mult, cu referire la poziția expusă în contestație că, Pascal Vasile, avea în față pe carosabil o groapă, considerent din care a micșorat semnificativ viteza, urmează a fi reținut că acesta pe lîngă micșorarea vitezei urma să semnalizeze reieșind din norma menționată mai sus ceilalți participanți la trafic despre un pericol iminent, ceea ce nu a fost respectat de către petiționar.

Astfel, vina contravenientului Pascal Vasile în nerespectarea de către conducătorul de vehicul a prevederilor pct. 37 pct. 1) din Regulamentul circulației rutiere se confirmă prin probele administrate, din care se constată în afara oricor dubii, că automobilul de model „*****” cu n/î „*****” condus de Pascal Vasile a

schimbat direcția de mers și nu s-a asigurat că nu crează impedimente, fără a ține cont că se află în mișcare automobilul de model ,,***** *****” cu n/î ,,*****”.

În concluzie, prin prisma celor enunţate, instanţa va respinge obiecţiile petiţionarului și apărătorului său în sensul argumentării poziției de nevinovăție a sa, fiind combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravenţional şi care demonstrează indubitabil inclusiv vinovăţia acestuia, iar faptul nerecunoaşterii vinovăţiei, în opinia instanţei reprezintă doar o metodă de apărare şi eventual de eschivare de la răspunderea contravenţională.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt inclusiv prin probe depuse la dosar și apreciate de instanță, motiv pentru care şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar petiționarului Pascal Vasile i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în decizie, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitor.

Consecutiv, fapta lui Pascal Vasile a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Mai mult ca atât, cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele stabilite de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieşind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI05 795259 din 12.11.2022.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Subsecvent, instanţa notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanţei”* obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns

detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61), iar tot Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit că limitele expuse mai sus nu au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația și a prezentat probe concludente, determinante în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Rotundu Eugeniu nu a pus în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenție, ci a anexat *de facto* alte probe, inclusiv declaraţiile persoanelor, fotografii, schițe și altele analizate anterior, care furnizează clar detalii eficiente cu referire la cazul incriminat lui Pascal Vasile.

Pe cale de consecință, acțiunile lui Pascal Vasile au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația lui Pascal Vasile, depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/ nr. MAI05 795259 din 12.11.2022, va fi respinsă ca fiind una nefondată.

În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395, 448, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de avocatul Pascal Veronica în interesele petiționarului **Pascal Vasile** ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 795259 din 12.11.2022, întocmit de către agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Rotundu Eugeniu, în privința lui **Pascal Vasile** ***** în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, ca fiind nefondată.

Copia hotărârii de expediat părților pentru informare.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Olga Bejenari**